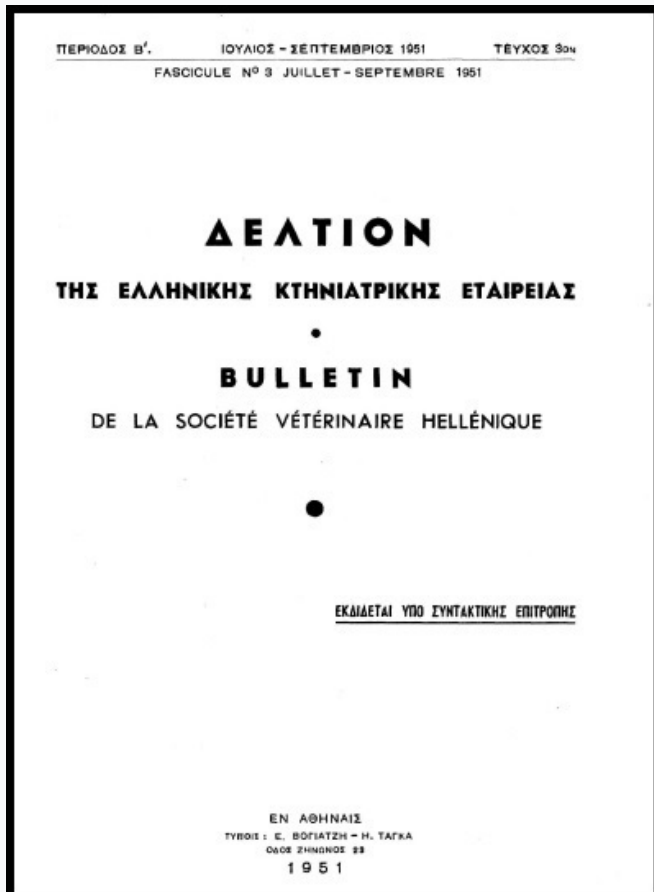

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 3 (1951)

Infectious diseases

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17464](https://doi.org/10.12681/jhvms.17464)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1951). Infectious diseases. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 2(3), 131–137. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17464>

λυνσιν λοιπὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἀντιδράσεως ἦτο νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ δυσεργική μορφή μὲ βαρέα κλινικὰ συμπτώματα καὶ μὲ σοβαρὰς προσβολὰς τῶν λειτουργιῶν, γεγονός ὅπερ ἐπέφερε τὴν κατὰ 70% ἀπώλειαν τῶν χοίρων.

Συνεπῶς θὰ πρέπει διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ὁμαδικῆς ἐπεμβάσεως δι' ἐμβολίου, ἢ ἄμυνα τοῦ ὄργανισμοῦ (δικτυοσενδοθηλιακοῦ συστήματος) νὰ εὐρίσκειται εἰς κατάστασιν ἀπολύτου ἰσχύος. Παράγοντες, ὡς π. χ. παρασιτικά νοσήματα, ραχίτις, κλιματολογικαὶ συνθήκαι κ.λ.π., ἐξασθενίζουν τὴν ἄμυναν τοῦ ὄργανισμοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐπιτυγχάνονται τὰ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ προσδοκόμενα ἀποτελέσματα.

ΛΟΙΜΩΔΗ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΑΓΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ Β ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΟΥ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟΝ ΑΝΟΣΟΠΟΙΪΑΝ

(H. MOHLMANN: L'importance des variantes B du virus de la Fièvre Aphteuse dans l'immunisation active. (Experimentelle Veterinärmedizin, vol. 1, 1950). In Bull. O. I. E. T. XXXV, No 5—6, 1951.

Ὁ Waldman ἀνέφερε τὰς παραλλαγὰς τὰς ὁποίας ὑφίσταται ὁ ἴος τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς πανζωτίας. Ἡ ἀλλαγὴ αὕτη κατ' ἀρχὰς εἶναι ἀφανής, ἐπέρχεται δὲ ὅταν ἡ ἐπιζωοτία εὐρίσκειται εἰς τὸ τέλος τῆς. Εἶναι γνωσταὶ τουλάχιστον τρεῖς παραλλαγαὶ τοῦ Β τύπου, τὰς ὁποίας δύναται τις νὰ διαφοροποιήσῃ διὰ τῶν ὁρολογικῶν ἀντιδράσεων. Ἐκάστη τούτων περιέχει, ἐκτὸς τοῦ εἰδικοῦ ἀντιγόνου τοῦ τύπου Β, ταῦτοχρόνως καὶ τὸ ἀντίγονον τῆς παραλλαγῆς τὸ ὁποῖον γενικῶς εἶναι ἰσχυρότερον τοῦ προηγουμένου. Ἀπὸ ἀπόψεως ἀνοσοποιητικῆς τὰ εἰδικὰ ἐμβόλια τῶν παραλλαγῶν προστατεύουν τὰ ἐμβολιαζόμενα ζῶα ἰσχυρότερον κατὰ τοῦ ὁμολόγου στελέχους, παρὰ κατὰ τῶν ἑτερολόγων παραλλαγῶν. Εἰς τὴν Βετσαλιάν, ὅπως καὶ εἰς ὅλην τὴν δυτικὴν Γερμανίαν, ἀπεμονώθη ἓν στέλεχος Β4 διάφορον τῶν τριῶν προηγουμένων. Γενικῶς αἱ παραλλαγαὶ τοῦ τύπου Β, Β1, Β2, Β3, Β4, δὲν δημιουργοῦν ρῆξιν τῆς κτηθείσης ἀνοσίας διὰ φυσικῆς μόλυνσεως ὀφειλομένης εἰς τὸν τύπον Β.

Πειραματικαὶ ἐργασίαι λαβοῦσαι χώραν πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν ἐμβολιασμῶν διὰ τῶν διαφόρων παραλλαγῶν, ἀπέδειξαν

ὅτι τὰ διδύναμα ἐμβόλια (A-B4) συνήθους παραγωγῆς προφυλάσσουν γενικῶς καὶ διὰ τοῦ ἡμίσεος τῆς συνήθους δόσεως κατὰ τῶν ἑτερολόγων παραλλαγῶν B1 καὶ B3 τοῦλάχιστον κατὰ τὴν τεχνητὴν μόλυνσιν δι' ὑφάσματος, ἣτις εἶναι ἰσχυροτέρα τῆς φυσικῆς τοιαύτης. Κατὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν εἶναι ἀρκετὸν νὰ διαθέτῃ τις ἐμβόλιον περιλαμβάνον τὸν τύπον A καὶ ἓνα ἐκ τῶν τύπων B, διὰ νὰ διασφαλίσῃ ἀνοσίαν κατὰ πάντων τῶν δευτερευόντων στελεχῶν. Ἐν τοσοῦτῳ εἶναι προτιμότερον, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ χρησιμοποιηθῆται διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἐμβολίου ἡ παραλλαγή τοῦ Iοῦ, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ἐπιζωοτία καὶ τοῦτο πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτεύξεως ταχείας ἀνοσοποιίας. Ἐν περιλήψει : Ἄν καὶ ἀναγνωρίζεται ἡ ὑπαρξίς 4 παραλλαγῶν τοῦ τύπου B, αὗται δὲν φαίνεται νὰ ἀσκοῦν εἰμὴ μόνον δευτερεύουσαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀνοσοποιίας.

K.B.T.

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΥΡΕΤΟΥ ΤΗΣ QUEENSLAND

(M. M. SIDKY: Epidémiologie de la fièvre de Queensland. Bulletin de de l'Organisation Mondiale de Santé, 1950, Vol. 2, p. 599)
In Bull. O.I.E. T. XXXV, No 5-6, 1951.

Ἡ νόσος «Q. FEVER» ἐσημειώθη τὸ πρῶτον εἰς Αὐστραλίαν, κατόπιν εἰς Ἀμερικὴν καὶ τέλος εἰς τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου. Παρατηρήθη ἔν ἔτει 1935 ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐργοστασίου διατηρηθέντων τροφῶν εἰς Brisbane τῆς Queensland ὑπὸ μορφὴν συνεχοῦς πυρετοῦ διαρκείας 7-24 ἡμερῶν. Αἱ γενόμεναι ἐξετάσεις ἀπέδειξαν, ὅτι πρόκειται περὶ νέας νοσολογικῆς οὐτότητας, ὀφειλομένης εἰς τὴν Ρικετοσίαν *Burnetti* : Ἰνδόχοιρος εἰς ὃν ἐνίεται αἷμα ἢ οὖρα ἀσθενοῦς, νοσεῖ καὶ εἶτα ἀνοσοποιεῖται κατὰ τῆς νόσου ταύτης, ὅπερ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς διαγνωστικὸν μέσον.

Ἡ νόσος μεταδίδεται ὑπὸ τῶν ἀγελάδων εἰς τὸν ἀνθρώπον, μέσῳ τῶν κροτώνων (*Boophilus*, *Haemaphysalis* κ.λ.π.).

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, ἡ νόσος διεπιστώθη ἐπίσης ἐπὶ ἐργατῶν σφαγείων, ὡς καὶ ἐρευνητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ἐρευνῶν. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ εἰσπνοὴ μεμολυσμένου κονιορτοῦ μεταδίδει τὴν Ρικετοσίαν ταύτην. Ἐπίσης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β'. Παγκοσμίου Πολέμου, κρούσματα τῆς ἐπωνομασθείσης «Βαλκανικῆς Γρίπης», ὀφειλομένης δὲ καὶ αὐτῆς εἰς τὴν *R. Burnettii*, παρατηρήθησαν εἰς Ἑλλάδα, Ἰταλίαν καὶ Κορσικὴν.

Τέλος, ἐνῶ τὸ γάλα φαίνεται νὰ εἶναι πιθανὸς φορεὺς τῆς νόσου τῆς Queensland, ἡ εἴσοδος μεμολυσμένου κονιορτοῦ διὰ τῶν βλεπνογόνων τῆς

ρινός, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ λάρυγγος, ἀποτελεῖ τὸν συνήθη τρόπον μολύνσεως τοῦ ἀνθρώπου.

K.B.T.

Η ΒΡΟΥΚΕΛΛΩΣΙΣ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΝΟΣΟΣ ΤΩΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΣΙΛΕΣΙΑΣ

ANNA KAMINSKA et JERZY SZAFIARSKI: La Brucellose, maladie professionnelle des Vétérinaires de Silésie. (Annales de l'Université Marie-Curie, Sklodovska, Vol. V. 15 Février 1950). In Bull. O.I.E. T. XXXV, No 5-6, 1951.

Κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1949, ἡ Ὑπηρεσία Κτηνιατρικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Katowice, συνέλεξε καὶ ἐξήτασε δείγματα αἵματος 146 κτηνιάτρων τῆς Σιλεσίας. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀντιπροσωπεύει περίπου τὰ 97 % τῶν κτηνιάτρων τῆς περιφερείας ταύτης καὶ περίπου τὰ 10 % τοῦ συνόλου τῶν Πολωνῶν κτηνιάτρων. Βάσει τῆς ἐξετάσεως τοῦ αἵματος διὰ τῆς μεθόδου τοῦ συμπληρώματος καὶ τῆς ὀροσυγκολλήσεως, τοῦ ἀναμνηστικοῦ καὶ τῶν κλινικῶν δεδομένων, 34 κτηνίατροι, ἤτοι 23 %, ἐθεωρήθησαν ὡς ἀντιδρῶντες θετικῶς. Ἐκ τῶν συλλεγείσων πληροφοριῶν προέκυψεν ὅτι ἐπὶ τῶν 34 θετικῶς ἀντιδρῶντων, 11, (ἤτοι 32 %), οὐδέποτε παρουσίασαν οἰονδίποτε σύμπτωμα τῆς νόσου, ἕτεροι 11, (ἤτοι 32 %), ἔφερον δερματικὰς ἀλλοιώσεις καὶ 12 ἐνόσησαν ἐκ γενικευμένης μορφῆς τῆς νόσου.

Φαίνεται ὅτι ἡ μόλυνσις ἐπέρχεται εὐχερέστερον κατὰ τὰς γυναικολογικὰς ἐπεμβάσεις, καθ' ὅσον οἱ πλεῖστοι τῶν ἐξετασθέντων κτηνιάτρων ἤσκουν τὸ Κτηνιατρικὸν ἐπάγγελμα.

Ἡ ἀνεύρεσις τόσον ὑψηλοῦ ποσοστοῦ θετικῶς ἀντιδρῶντων, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐκ τῆς Βρουκελλώσεως μόλυνσις παρουσιάζει σοβαρὸν κίνδυνον διὰ τὴν ὑγίαν τῶν Κτηνιάτρων. Ἐνδείκνυται ἡ περιοδικὴ ἐξέτασις τοῦ αἵματος, καθ' ὅσον ἡ ἔγκαιρος διάγνωσις ἐπιτρέπει τὴν ἐφαρμογὴν ἀποτελεσματικωτέρας θεραπευτικῆς ἀγωγῆς.

K.B.T.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΟΕΙΔΩΝ

(Μέθοδος ἀναγνώσεως τοῦ διπλοῦ ἐνδοδερμικοῦ φυματινισμοῦ).

(Σημασία τῆς χρησιμοποιομένης φυματίνης).

A. LUCAS, L. ANDRAL, G. BOULEY, A. PAREF, C. QUINCHON. Attachés de recherches au Laboratoire Central de recherches d'Alfort: Prophylaxie de la tuberculose bovine. Procédé de l'intra-dermo-tuberculination seconde. Importance de la tuberculine employée.

Οἱ ἐρευνηταί, εἰς τὸ λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον των, ἀναφέρουν ὅτι ὁ

διπλοῦς ἐνδοδεσμικὸς φυματινισμὸς διὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν φυματικῶν βοειδῶν δὲν δίδει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ ἐπιμένουν κυρίως εἰς τὴν παρουσίαν θετικῶν ἀντιδράσεων εἰς ζῶα, τὰ ὅποια μετὰ τὴν σφαγὴν ἀποδεικνύονται ἀπηλλαγμένα καὶ τῆς ἐλαχίστης φυματικῆς ἀλλοιώσεως.

Εἰς σειρὰν πειραμάτων, ἅτινα ἐξετέλεσαν εἰς τὰ σφαγεῖα, διεπίστωσαν ὅτι ἐκ τῶν σφαγέντων βοσειδῶν, ἅτινα εἶχον ἀντιδράσει θετικῶς ἢ ὑπόπτως εἰς τὸν ἀπλοῦν ἐνδοδεσμικὸν φυματινισμόν, 55,5% οὐδεμίαν φυματικὴν ἀλλοίωσιν ἐνεφάνιζον εἰς τὸν κρεσκοπικὸν ἔλεγχον. Ἡ ἀναλογία αὕτη εἶναι ἀξιόλογος καὶ καθιστᾷ οἰκονομικῶς ἀσύμφορον τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου τοῦ Bang (θανάτωσιν ἀντιδρώντων ζώων) διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς φυματώσεως.

Οἱ ἐρευνηταὶ ἀποδίδουν τὰ σφάλματα α) εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου τοῦ ἀπλοῦ ἐνδοδεσμικοῦ φυματινισμοῦ, β) εἰς τὸν τρόπον ἀναγνώσεως τῶν ἀντιδράσεων καὶ γ) εἰς τὸν τρόπον παρασκευῆς τῆς φυματίνης.

Διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων προτείνονται τὰ κάτωθι μέτρα ἅτινα ἐφαρμοσθέντα εἰς σειρὰν περιπτώσεων ἔδωσαν ἀναλογίαν σφαλμάτων 28%.

1. Ἐφαρμογὴν τοῦ διπλοῦ ἐνδοδεσμικοῦ φυματινισμοῦ εἰς τὴν πτυχὴν τῆς οὐρᾶς. Ὁ δεύτερος φυματινισμὸς διενεργεῖται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον 48 ὥρας μετὰ τὸν πρῶτον, ἢ δὲ χρησιμοποιοιμένη δόσις εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τοὺς δύο φυματινισμοὺς 0,1 κ.έ.

2. Ἡ ἀνάγνωσις θὰ γίνεται 96 ὥρας μετὰ τὸν πρῶτον φυματινισμόν θ' ἀναζητῆται δὲ ἡ παρουσία εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐνέσεως τοπικῆς αἱμορραγικῆς κηλίδος μεγέθους φακῆς μέχρι κυάμου, ἣτις ἐξελίσσεται συνήθως εἰς νεκρωτικὴν ἐστίαν ἀναλόγου μεγέθους. Ἡ παρουσία τῆς ἐστίας εἶναι σταθερὰ εἰς τὰ παρουσιάζοντα φυματικὰς ἀλλοιώσεις βοσειδῆ καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἕως τέσσαρας ἡμέρας διὰ τὰς μικρὰς αἱμορραγικὰς κηλίδας καὶ ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας διὰ τὰς νεκρωτικὰς ἐστίας. Ἡ τοπικὴ ἐξοίδησις, ἢ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ τῆς ἐστίας, δέον νὰ μὴ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα δέον νὰ θεωρῆται ἀρνητικόν.

3. Χρησιμοποίησιν φυματίνης, παρασκευαζομένης διὰ καλλιέργειας βακ. BK εἰς ζωμόν κρέατος βοσειδοῦς.

A. Σ.

Crauford M: Le phénomène d'interférence et d'immunisation contre la maladie de Carré et d'autres maladies à ultravirus (Τὸ φαινόμενον τῆς ἀλληλοπαθείας καὶ τῆς ἀνοσοποιήσεως ἔναντι τῆς νόσου τοῦ Καρὲ καὶ ἄλλων νοσημάτων). The Veterinary Record, 1947, 59, 39. Anal. in Recueill 1948 σ. 224.

*Από τινων ἐτῶν ἐδημοσιεύθησαν ἀρκεταὶ ἐργασίαι ἐπὶ ἐνὸς τύπου

άντοχῆς εἰς τὴν μόλυνσιν, ἣτις διαφέρει σημαντικῶς τῆς κλασσικῆς ἀνοσίας. Ἡ ἀντοχὴ ἐγκαθίσταται τόσον ταχέως, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῆ διὰ τῆς γεννέσεως ἀντισωμάτων, τῶν ὁποίων ἄλλωστε ἡ παρουσία δὲν δύναται νὰ ἀποκαλυφθῆ εἰς τὰ ὑγρὰ τοῦ ὄργανισμοῦ.

“Οἱ αἱ γνωσταὶ περιπτώσεις ἀφοροῦν τοὺς καὶ βακτηριοφάγους, παρόσιτα τῶν κυττάρων, μὴ ἐκδηλοῦντας τὴν δρασίν των, παρὰ μετὰ τὴν εἰσβολὴν των ἐντὸς τοῦ κυττάρου. Αἱ πρῶται ἀνακοινώσεις (Mac Kinney 1929) ἀφοροῦν τοὺς τῶν φυτῶν: μωσαϊκὴν τοῦ καπνοῦ, νόσος τῶν γεωμήλων. Οἱ Magrany - Hoskins (1935) μὲ τὸν ἰὸν τοῦ κυτρίνου πυρετοῦ καὶ Findlay - Mac Collum (1937) μὲ τὸν τοῦ πυρετοῦ τῆς κοιλιάδος τοῦ Rift, ἔκαμαν τὰς πρῶτας παρατηρήσεις τὰς σχετικὰς μὲ τὰς νόσους τοῦ ἀνθρώπου. Δύο παραδείγματα μποροῦν νὰ παρατεθοῦν ἀπὸ τὴν Κτηνιατρικὴν. Ὁ Burma (1939) ἀπέδειξεν, ὅτι ἐὰν ἐνέσωμεν εἰς μεγάλα μηρυκαστικά ἰὸν τῆς πανώλους τῶν βοοειδῶν, ὅστις διήλθεν ἐπανειλημμένως διὰ τῆς αἰγός, ἡ ἀντοχὴ εἰς τὴν μόλυνσιν ἀναφαίνεται ἐντὸς 24 ὥρων, ἐνῶ διὰ τῶν κλασσικῶν μεθόδων ἀνοσοποιήσεως ἀπαιτεῖται χρονικὸν διάστημα τοῦλάχιστον 10 ἡμερῶν διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἐξαφάνισις τῆς ἐπιδηκτικότητος.

Ὁ Green (1945) παρατήρησεν ὅτι ὁ ἰὸς τοῦ ἔναντι τῆς μόρβας τῶν σκύλων, ὅστις διήλθε διὰ ἰκτίδων (furet) δὲν ἔχει μόνον ἀνοσοποιητικὰς ἱκανότητας. Δύναται ἐπίσης νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ διὰ κύνας ἐν ἐπιπέσει τῆς νόσου ταύτης εὐρισκομένους. Πειραματικῶς προστατεύει κύνας δεχθέντας ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἰὸν τῆς νόσου. Δίδει μάλιστα καὶ ἀρκετὸν ποσοστὸν ἰάσεων, ὅταν χορηγηθῆται ἅμα τῇ ἐκδηλώσει τῶν πρώτων συμπτωμάτων — ἔκκριμα ρινός, ὀφθαλμῶν — εἰς μεγάλας δόσεις.

Ὁ νέος οὗτος τύπος ἀντοχῆς εἰς τὴν μόλυνσιν, χαρακτηριζόμενος μὲ τὰ ὀνόματα: blocage cellulaire-immunité pré-emptive-phénomène d'interférence, εἶναι ἀγνώστου εἰσέτι μηχανισμοῦ. Τὰ πράγματα συμβαίνουν ὡς ἐὰν ὁ μὴ παθογόνος ἰὸς (τὸ ἐμβόλιον) ἐνιέμενος πρῶτος διεχέετο τάχιστα καὶ κατελάμβανε ὄρισμένα κύτταρα, καθιστῶν ταῦτα ἀπρόσβλητα ἀπὸ τὸν μετέπειτα ἐνιέμενον παθογόνον ἰὸν. (Σ.Μ. Ὑπενθυμίζει ἡ θεωρία αὕτη τὴν τῆς προανοσίας διὰ τοῦ BCG: «la place appartient au premier occupant» = ἡ θέσις ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον κατέχοντα).

Ἡ καθήλωσις αὕτη εἶναι μᾶλλον μία χημικὴ ἔνωσις. Ὁ συγγραφεὺς παριστᾷ τὸ φαινόμενον πρὸς τὴν λειτουργίαν τῆς κλειδαριᾶς: ἓνα κατάλληλον κλειδί δύναται νὰ τὴν ἀνοίξῃ, ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ κλειδί εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του, οὐδὲν ἄλλο κλειδί δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπευτικὴν του ιδιότητα ἔναντι τῆς μόρβας ὁ Green ὑποθέτει ὅτι, εἰς τὴν φυσικὴν προσβολὴν ὁ ἰὸς εἰσβάλων διὰ τῆς ρινός ἐξαπλοῦται βραδέως ἀπὸ κυττάρου εἰς κύτταρον ἐντὸς τοῦ ὄργανισμοῦ.

Ἐάν ὁ ἰός - ἐμβόλιον ἐνεθῆ τότε εἰς μεγάλην ποσότητα ἐνδομυϊκῶς, θὰ εὖρη, ἐξαπλούμενος τάχιστα, μέγαν ἀριθμὸν κυττάρων ἀπροσβλήτων ὑπὸ τοῦ ἰοῦ κῆς νόσου καὶ θὰ καταστήσῃ ταῦτα ἀκατάλληλα (impermeables) διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ τελευταίου τούτου.

E.M.

E. MATTHAIAKIS. Hyperleucomatose avec dissociation albumino-cytologique du liquide cephalo-rachidien dans la paraplegie infectieuse des équidés. (Ἐπερλευκωμάτωσις μετὰ λευκοματο-κυτταρικῆς ἀντιθέσεως τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ κατὰ τὴν μολυσματικὴν παραπληγίαν τῶν ἵπποειδῶν). *Anales Med. Vet.* 1948, σ. 33-35.

Τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν τοῦ ἵππου, λαμβανόμενον ἐν ζωῇ διὰ τῆς ἰνιοεπιστροφικῆς διαρθρώσεως εἶναι διαυγές, δύναται ὅμως νὰ εἶναι καὶ θολὸν ἢ ὑπέρυθρον ($\frac{1}{3}$ τῶν περιπτώσεων), ἐκ τῆς παρουσίας ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων. Οἰαδήποτε ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἡ ὄψις του, τὸ ENY εἶναι πάντοτε παθολογικόν, λόγῳ αὐξήσεως τοῦ ἐμπεριεχομένου λευκώματος, ἄνευ λευκοκυτταρικῆς ἀντιδράσεως. Ἀντὶ 0,03-0,25 ‰, ποσοστὸν λευκώματος τοῦ φυσιολογικοῦ ENY ὑγιῶν ἵππων, εὐρέθη λεύκωμα 0,30-1 γραμμ. τοῖς χιλίοις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μολυσματικῆς παραπληγίας.

Τὸ ποσοστὸν οὐρίας εἶναι ὁμοίως ηὔξημένον: 0,30-0,48 ‰. Τὸ φυσιολογικὸν ENY περιέχει μόνον ἴχνη οὐρίας. Τὰ λοιπὰ στοιχεῖα, ἦτοι, λευκοκύτταρα, σάκχαρον, χλωριούχα, εἶναι φυσιολογικά. Τὰ δεδομένα ταῦτα θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν διαφορικὴν διάγνωσιν τῆς μολυσματικῆς παραπληγίας ἐκ τῶν λοιπῶν παραπληγικῶν καταστάσεων τῶν ἵπποειδῶν (παραλυτικὴ μυοσφαιρινουρία, ἀλλαντιασικὴ παραπληγία, νόσος τοῦ Borner).

E.M.

CHARLES W. Downing. Ἀτύχημα ὀφειλόμενον εἰς τὸ στέλεχος «19» τῆς Ἐπιζωτικῆς ἀποβολῆς (Accident to the straine 19) (*Veterinary Medicine - Μάρτιος 1951, σ. 117*).

Κατὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τριῶν μοσχίδων διὰ τοῦ ἐμβολίου κατὰ τῆς ἐπιζωτικῆς ἀποβολῆς τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐμβόλιον στελέχους 19» ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ὑπέστη ἐλαφρὸν τραυματισμὸν διὰ τῆς βελόνης τῆς χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τοῦ Κτηνιάτρου κατὰ τὸν ἐμβολιασμὸν.

Ἄν καὶ ὁ παθὼν ὑπέστη μόνον λύσιν συνεχείας τοῦ δέρματος τοῦ τοῦ καρποῦ, ἐν τοσοῦτῳ ἐλήφθησαν πάντα τὰ μέτρα διὰ τὴν ἀποφυγὴν μολύνσεως καὶ τὸ ζήτημα ἐθεωρήθη λήξαν, ὅτε ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐσπέρας καὶ ἔτι ἐντονώτερον τὴν ἐπομένην οὗτος παρουσίασε πυρετόν, φρίκια,

κεφαλαλγίαν και ἐφιδρώσεις. Ἡ ἐξέτασις τοῦ αἵματος διὰ τῆς μεθόδου τῆς ὀρροσυγκολλήσεως ἀπέβη ἀρνητικὴ διὰ Bang, ἐχορηγήθη δὲ εἰς τὸν ἀσθενῆ χρυσομυκίνη ἐπὶ 10 ἡμέρων καὶ γλωρομυκητίνη ἐπὶ 10 ἡμέρων ἐπίσης. Ἐξετάσεις τοῦ αἵματος δι' ὀρροσυγκολλήσεως ἀπέβησαν θετικαὶ μετὰ 10, 21 καὶ 105 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ εἰς τίτλον 1:640.

Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, ὁ Συγγραφεὺς συμπεραίνει, ὅτι ἡ μόλυνσις τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς Βρουκέλλας Νο 19 εἶναι δυνατή, ὅταν ἡ χορήγισις τοῦ ἐμβολίου δὲν γίνεται μετὰ προσοχῆς.

K.B.T.

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

G. N. BAWSON: Ἀλλεργία καὶ ἀντιισταμινική θεραπεία εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν (Allergy and Antihistamine Therapy in Vet. Practice). Jour Vet. Ass. Ἀπρίλιος 1949).

Πολλὰ νοσήματα ἀκαθορίστου μέχρι σήμερον αἰτιολογίας εὐρέθησαν ἔχοντα σχέσιν μὲ τὰ ἀλλεργικὰ φαινόμενα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἐλευθεροῦται ἱσταμίνη εἰς τὸν ὄργανισμόν. Ὁ κατάλογος τῶν νοσημάτων αὐτῶν αὐξάνει καθημερινῶς.

Αἱ ἀντιισταμινικαὶ οὐσίαι (Pyribenzamine, Benadryl, Antergan κτλ) ἐξουδετεροῦν τὰ νοσηρὰ φαινόμενα τὰ προκαλούμενα ὑπὸ τῆς ἱσταμίνης καὶ θεραπεύουν ἢ βελτιώνουν αἰσθητικῶς πλείστας ὄσας παθήσεις.

Ὁ Bawson ἐξετάζει τὴν ἐπίδρασιν μιᾶς τῶν οὐσιῶν τούτων τῆς Pyribenzamine εἰς πλείστα παθολογικὰ φαινόμενα καὶ ἐκθέτει τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα ζῶα.

Οὕτω εἰς τοὺς κύνας ἐδοκιμάσθη ἡ οὐσία αὕτη διὰ τὴν θεραπείαν περιπτώσεων ἐκζεμάτων, κνιδώσεως, ἄσθματος, οἰδημάτων, ἐπιπεφυκίτιδος καὶ ἀναφυλαξίας. Γενικῶς ὀλίγαι περιπτώσεις (27,5%) δὲν ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τὴν θεραπείαν, ἐνῶ αἱ πλείστα ἐξ αὐτῶν εἴτε ἰάθησαν (43,1%) εἴτε ἐβελτιώθησαν (29,3%).

Εἰς τοὺς ἵππους ἐδοκιμάσθη εἰς περιπτώσεις ἐνδονυχίτιδος, ἀζωτουρίας, τροφικῆς ἀλλεργίας, καὶ πνευμονικοῦ οἰδήματος, μὲ καλὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς τὰ βοοειδῆ εἰς περιπτώσεις διαρροίας, κατακρατῆσεως τοῦ ὑστέρου, σηπτικῆς μητρίτιδος καὶ τροφικῆς ἀλλεργίας, μὲ πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι δόσεις εἶναι 25-75 milgm διὰ τὰ μικρὰ ζῶα ἀπὸ τοῦ στόματος, ἀνὰ διαστήματα 2-3 ὥρῶν μέχρις ἀποθεραπείας, διὰ δὲ τὰ μεγάλα ζῶα 300-800 milgm ἐνδοφλεβίως.

Ἐνίοτε ἡ Pyribenzamine προκαλεῖ δευτερογενεῖς παρενεργείας καὶ